

Zahodni del Sicilije

Soline in Erice

sreda,
2. maj 2018

Marsala

četrtek,
3. maj 2018

Matjaž in Lilijana Pelc

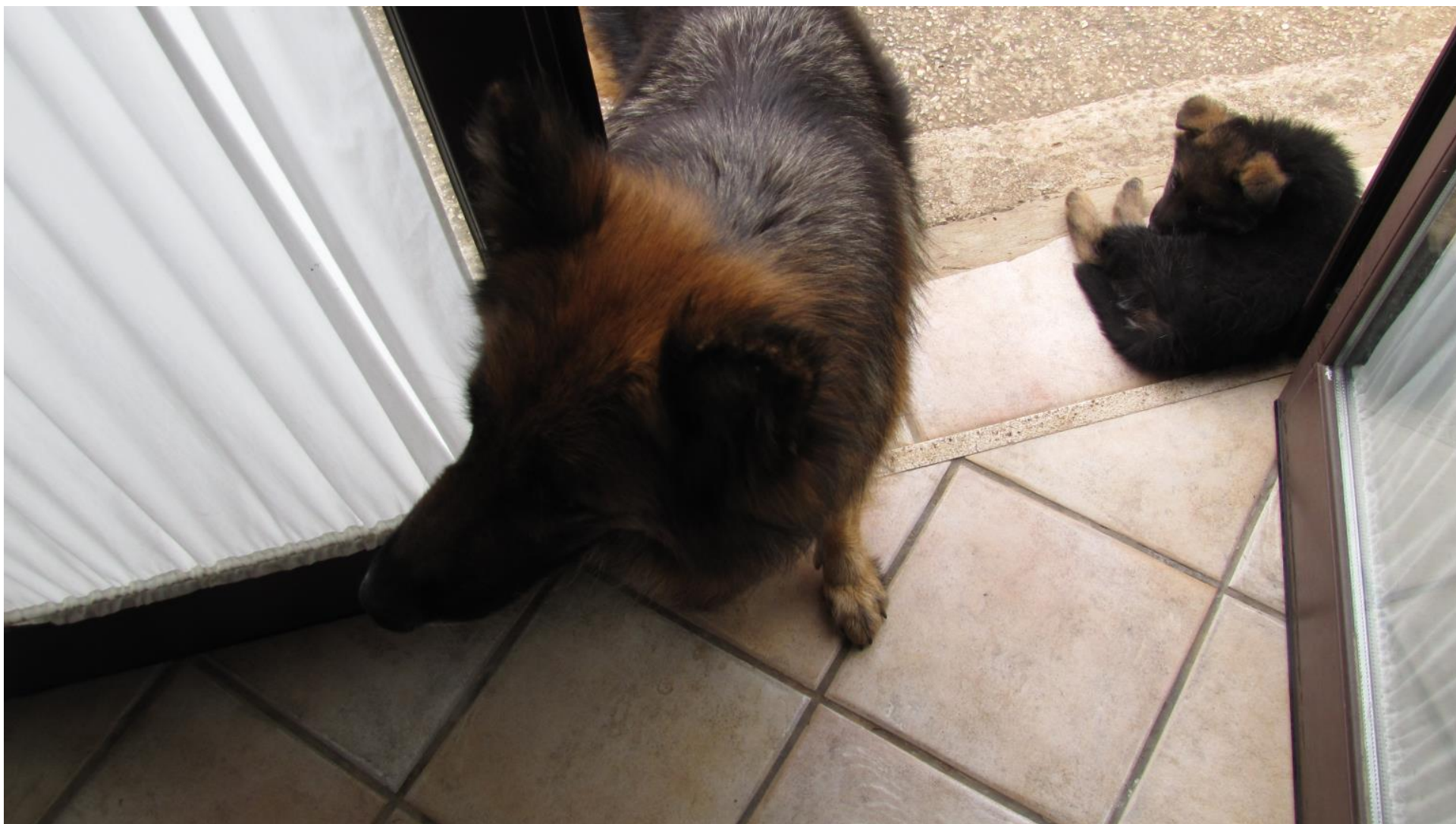
Ponoči je majčkeno deževalo in zjutraj naju je pričakal takle motor.

Dio mio.

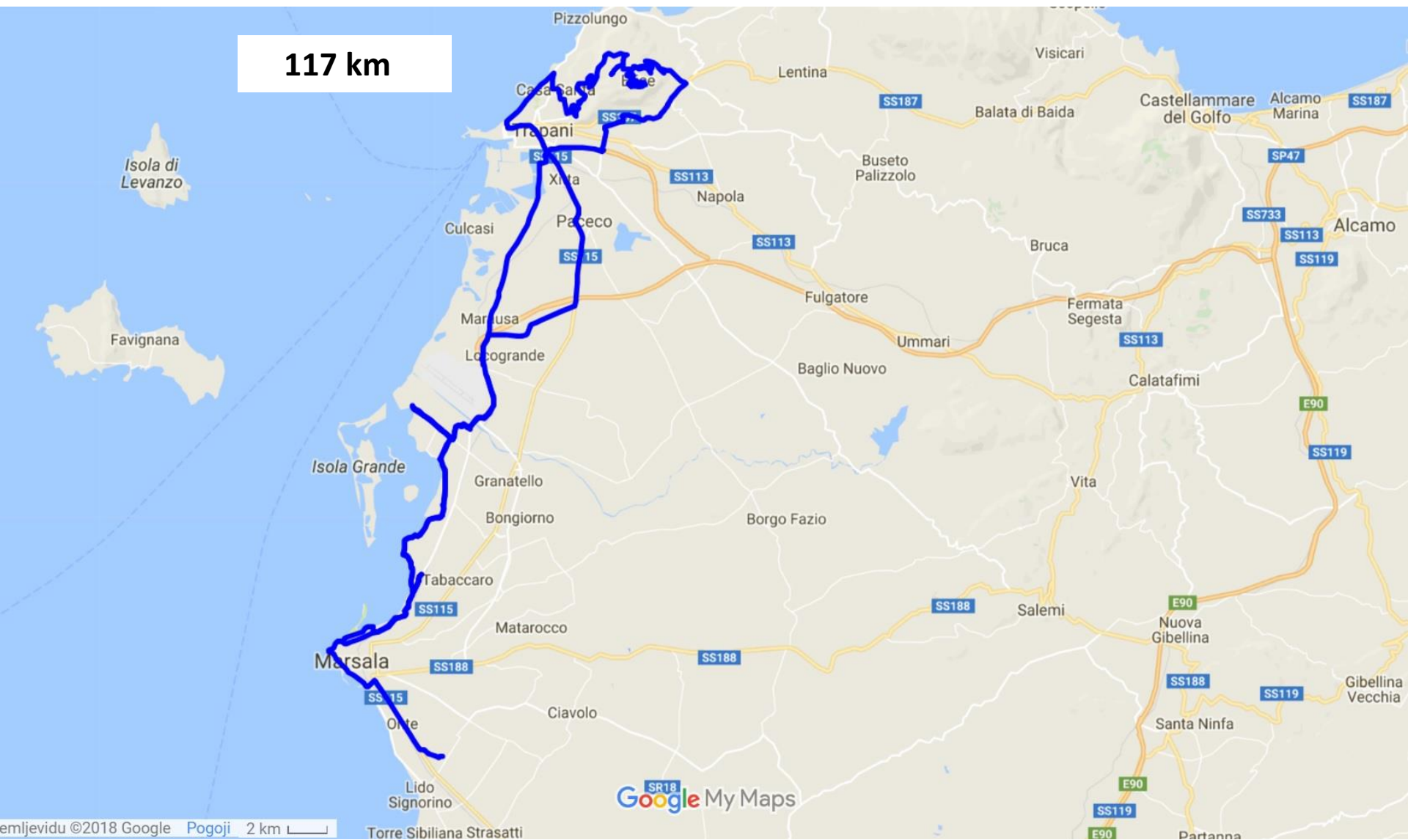

Preverja, če bo mogoče danes vstop dovoljen. Ne, pravila so ista kot včeraj.
Andiamo!

Danes se bova malo peljala po okolici in si ogledala zgodovinsko mesto Erice.

117 km

Predpisom zadoščeno, čelade so na glavi, kaj potem, če ni pripeta.

Teh trikolesnikov je na Siciliji še ogromno. A nekateri sodijo bolj na odpad kot na cesto.

Vzdrževanje blokov je odvisno od najemnikov. Kakšen rezervni sklad neki!

Se odločiva za vožnjo ob obali. Spet omejitve, ki je sama sebi namen.

Se voziva ob vodi ...

in mimo vina.

Med Marsalo in Trapanijem se vije antična solna cesta. Ob tej 22 km dolgi cesti se nahajajo starodavne soline, kjer pridobivajo morsko sol skladno z več kot dva tisoč letno tradicijo.

Prva znana omemba solinarske dejavnosti v tem prostoru sega že v 3. stoletje pr. n. št., ko so tam gospodarili Feničani. Zaradi idealnih pogojev za pridelavo soli, kakršnih ni najti nikjer drugje v Sredozemlju, poteka pridelava soli na tem ozemlju praktično neprekinjeno do današnjih dni.

Marsala (tukaj je le del mesta)

Površina: 242 km², nad. višina: 3 m,

število prebivalcev pribl. 82.800 (leta 2010).

Čudovita lokacija tik ob obali, hiša pa v razsulu. Kakšna škoda.

Skupna letna proizvodnja morske soli na vseh solinah na območju med Trapanijem in Marsalo v dobrih sezonah doseže okoli 80 tisoč ton morske soli. Z vsemi temi količinami se soline na zahodni obali Sicilije uvrščajo med manjše soline.

Na internetu sem našla podatek, da je svetovna letna pridelava soli 240 milijonov ton (morska, kamena, evaporirana). 40 % soli porabi kemijska industrija, 55 % soli porabi prehrabena industrija, le 5 % soli pa porabimo za prehrano. Več o uporabi soli pa na <http://www.kpss.si/o-parku/soline-in-solinarstvo/sol/uporaba-soli>

Kajtarji.

Seveda brez spominka ne gre. Magnetek in paketek soli 2 €.

Še razglednice bi lahko kupila in jih oddala v poštni nabiralnik kar tukaj.

Nadaljujeva pot na Erice.
Le kako dolgo bo tale blok še tako lep?

V Erice se iz Trapanija pelješ po strmi zaviti cesti ali pa se podaš na pot z gondolo.

Še nakup banan: 1 kg stane 1,29 € .

Danes je oblačen dan in okoliške vzpetine so zavite v meglo.

Tudi tak razgled ima svoj čar.

Erice

Površina: 47 km², nad. višina: 751 m,
število prebivalcev pribl. 28.880 (leta 2005).

Kupiva karto, ki združuje 5 ogledov za 6 €. Posamezno stane 2,5 € na ogled. Seveda vzameva „all inclusive“. Povsod ti na vstopnici prekrižajo destinacijo, da si je ne bi slučajno dvakrat ogledal. Za evro dobiš še knjižico z opisom vseh zanimivosti. Ogled je bil možen do 18. ure.

Real Duomo (leto 1314)

Torre di Re Federico ali Stolp kralja Fredericka III, visok je 28 metrov in na vrh se povzpneš po 108-ih stopnicah. Vstopnice prodajajo v pritličju stolpa.

Razgled s stolpa na najin motor.

Ko imajo otroci dnar, so kramarji veseli 😊

Ruderi Monastero, razteza se na 1700 m². V času delovanja je bil samozadosten, imel je svoj vrt, delavnice, v njem so pekli kruh za revne.

Peči so uporabljali za peko kruha in tudi za peko slavnih sladkarij opatije.

Dokaz, da je bil z mano
tudi Matjaž, hahaha.

Lepe tablice z imeni hiš.

Chiesa di San Martino ali
cerkev sv. Martina

Fasada je zelo preprosta in je
pravo nasprotje baročnemu
okrasju nad vhodom.

Zanimivo speljane odtočne cevi za dež.

Ob prvem pogledu na to skulpturo sem bila malo v dilemi glede svojega poznavanja zgodovine. A ni sv. Martin svoj plašč **dal** revežu? Tukaj pa zgleda, kot da mu ga trga iz rok. Tak je pač moj osebni vtis. Vsake oči imajo svojega malarja.

V tem delu cerkve je vse leseno, vse diši po starem in je še originalne izdelave z začetka 16. stoletja.

Me je imelo, da bi se malo spočila.

Še ena znamenitost – Chiesa di San Giuliano (leta 1006). V začetku je bila zelo majhna.

Te skulpture nosijo skozi mesto v procesiji na veliki petek. Predstavljajo prizore zadnjih ur Jezusovega življenja.

Zanimivo leseno stopnišče.
Samo za ogledovanje.

Tako vstopnica je izkoriščena, zdaj pa še na pohajkovanje po mestu.

Na vrhu vzpetine je Castelo di Venere (12. stol) pod njim pa Torretta Pepoli (okoli 1870), ki je bil v tistem času namenjen zbiranju izobražencev.

Torri del Balio. Vsa imena znamenitosti sem prepisala z vstopnice, zato so v italijanskem jeziku.

Še enkrat Torretta Pepoli in razgled v dolino.

V ozadju Chiesa di San Giuliano. Tokrat sta vidna oba stolpa cerkve.

Naenkrat je začelo močno pihati, vreme se je slabšalo, temp. je padla na 13 stopinj.

Čas je, da greva. A sva bila lačna, zato sva poiskala eno izmed mnogih restavracij kar v kraju Erice.

Le kaj bi jedla? Itak se nama ne mudi, zunaj je pravkar ulilo kot iz škafa.

Jaz jem pasto al forno (pečene testenine), Matjaž panini (mešanico med pico in sendvičem). Za posladek pa obvezno sicilijanska poslastica - cannoli. Polnilo je zmes ricotta sira in sladkorja v prahu. Popila sva še „veliko“ pivo (ki ima samo 4 deci) in pravi pomarančni sok (molto bene). Cena za vse 25 €.

Deževati je nehalo. Dovolj bo za danes, greva proti „domu“.

Ubereva drugo pot proti Trapaniju.

Trapani

Površina: 271 km², nad. višina: 3 m,
število prebivalcev pribl. 69.300 (leta 2013).

Gondola na Erice.

Midva se spuščava, temperatura pa se dviguje. Zdaj je prijetnih 20 stopinj, a nad Trapanijem so čudni oblaki. In ob vstopu v mesto sva že oblačila dežjake.

Še enkrat mimo solin.

Pridelek soli zaščitijo tako, da kup prekrijejo s strešniki.

Ko sva se v Trapaniju oblačila v dežjake, nama je en dedi skoraj podrl motor, ker je z avtom preostro zavil pred svoj vhod. Te kar malo pri srcu stisne, ko slišiš tisti praskajoči zvok pločevine ob pločevino.

Se čudiva in čudiva, kaj pa to je. Ogromne količine, pa nihče ne odstrani te suhe morske trave.

Je treba očistiti čelade, da bodo pripravljene za jutrišnjo pot.
Ne ne, ne greva še domov.

Sok iz pomaranč z domačega vrta.

Poslušava ptičje petje skozi kamin in upava, da se ne bo kakšen ptiček šel božička.

Marsala

četrtek,
3. maj 2018

Matjaž in Lilijana Pelc

Za ta dan sva imela v planu ogled Marsale in Palerma. Ravno ko sva v Marsali parkirala motor, je ulilo kot iz škafa.

Marelo imam v črni stranski torbi, torba je pa v apartmaju. Klasika 😊

Ko je še samo škrapljalo, sva se podala na ogled kar s čeladami na glavi.

Ribja tržnica, ni dvoma. Tudi če rib ne vidiš, jih vohaš.

Kar želite, to dobite.

A to prav vidim? Kumare za pol evra?

In sredi delno pokrite tržnice stoji vodnjak.

Marsala

Površina: 242 km², nad. višina: 3 m,
število prebivalcev pribl. 82.800 (leta 2010).

Vitraži pod kupolo poblíže.

Porta Garibaldi ali mestna vrata Garibaldi (1860).

In potem med temi ozkimi ulicami naenkrat vstopiš v prostran odprt prostor s
prekrasnim vodnjakom in čudovitimi drevesi.

Par metrov stran ulice, preplavljene z množico glasnih ljudi, tukaj pa blago ptičje petje in prijetno šumenje vode.

Piazza della Repubblica

Pod temi oboki so malo prej malicali otroci na šolski ekskurziji. So preglasili celo zvok helikopterja, ki je ravno takrat preletel trg 😊

Druga cerkev, je pa na prvi pogled zelo podobna prejšnji.

Kako ogromna je stavba, opaziš šele, ko na fotografiji najdeš mene. Iščiči nekaj oranžnega.

Zaradi slabega vremena sva izpustila ogled Palerma in sva se raje vrnila domov.
Še zadnjič po cesti mimo solin.
Takole je videti 2000 let stara tradicija pridobivanja soli s pridihom sedanjosti.

A prej je treba napolniti najina želodčka.
Joj, same dobrote. Le kaj naj izberem?

Solata z rižem, škampi in hobotnico; ribji file; kos pice in marsalski arancini.

Se ti cedijo sline?

Še ne?

Kaj pa zdaj?

Posladek bova raje nesla domov, da slučajno ne pokneva. Za vso hrano, sladice in pivo (0,66 l) sva plačala 31 €.

Happy wife
happy life.

Pridna pridna.

Šele teden dni sva na poti, pa je motor že takole umazan.

Kmalu po prihodu v apartma, je spet ulilo. Sva bila vesela, da sva doma.

Šele danes sva zvedela, da spiva s polnim sodom vina v apartmaju. Midva sva mislila, da je sod pač za okras. V sodu je vino, ki mu rečejo perpetum, vseskozi ga lahko kar dolivajo. Vino izjemno diši, kot liker, okus pa ni nevemkaj.

Ko se razjasni, pa sprehod po vrtu.

Limone,

češnje,

nešplje,

smokve,

pomaranče in

sok 😊

Zdaj pa na kavico in sladice, zate pa lušte 😊

Jutri pa na pot proti domu.